

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4701/2019
17.09.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија др Драгише Б. Слијепчевића, председника већа, Јасмине Стаменковић и др Илије Зиндовића, чланова већа, у парници тужиоца Nika Group DOO из Београда, чији је пуномоћник Богдан Миленковић, адвокат у ..., против туженог АА из ..., чији је пуномоћник Един Прелјић, адвокат у ..., ради исплате, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 4169/18 од 04.04.2019. године, у седници већа одржаној 17.09.2020. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 4169/18 од 04.04.2019. године.

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев туженог за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 12142/15 од 13.03.2018. године, ставом првим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу исплати износ од 43.641,07 евра са каматом по стопи ЕЦБ од 26.10.2009. године до 25.12.2012. године, а од 25.12.2012. године до исплате по стопи законске затезне камате, све у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате; ставом другим изреке одбијен је део тужбеног захтева за исплату камате на досуђени износ од 26.12.2007. године до 26.10.2009. године и за исплату износа од 7.905,22 евра, од чега 4.153,53 евра са каматом од 22.11.2008. године, а остатак са каматом од 26.12.2007. године до исплате; ставом трећим изреке обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове поступка у износу од 331.500,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 4169/18 од 04.04.2019. године одбијена је жалба туженог, потврђена првостепена пресуда у ставовима првом и трећем изреке и одбијен захтев туженог за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Одлучујући о ревизији туженог применом члана 399. ЗПП („Службени гласник РС“, број 125/04...53/13), који се примењују на основу члана 506. става 1. ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11...18/20), Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду и установио да је ревизија неоснована.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 361. става 2. тачке 9) ЗПП, на коју се у ревизијском поступку пази по службеној дужности. Нису основани ревизијски наводи којима се истиче да је побијана пресуда захваћена битном повредом одредаба парничног поступка из члана 361. става 2. тачке 12) ЗПП јер образложење садржи јасне разлоге о битним чињеницама који су сагласни међусобно и садржини изведених доказа. Ревизијске наводе којима се указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, Врховни касациони суд није разматрао јер, према члану 398. ЗПП, ревизија не може да се изјави због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања.

Према утврђеном чињеничном стању, 23.11.2006. године је између туженог, као наручиоца радова и опреме, и тужиоца, као извођача радова, закључен уговор о извођењу ентеријерских радова и опреме ресторана, испоруци ентеријерске опреме за салу ресторана и испоруци и уградњи технолошке опреме за кухињу. Понуда извођача радова од 22.11.2006. године чини саставни део уговора. Вредност предметних радова према усвојеној понуди износи 316.179,82 евра. Део уговорене цене је плаћен авансно, а уговорено је да ће остатак износа бити плаћен према усменом договору уговорних страна. Уговорено је да ће за поједине радове бити изведени коначни обрачуни након завршетка извођења радова, а према стварно изведеним количинама. Извођач радова се обавезао да опрему и радове који су предмет овог уговора произведе, набави, намонтира и пусти у рад у року од 100 календарских дана од дана ступања на снагу овог уговора, уз услов правовременог увођења у посао од стране наручиоца. Правовремено увођење у посао подразумева да су сви радови на ентеријеру који претходе радовима описаним у понуди завршени пре почетка уградње опреме.

Тужиоцу је омогућен приступ градилишту и започео је монтажу на објекту у јануару 2008. године, али је извођење радова прекинуто због неспремности објекта до априла 2008. године. Од априла до 20.05.2008. године, када је објекат био грађевински спреман за монтажу, тужилац је извео радове из основног уговора. Тужилац је извођење накнадно уговорених радова, по понудама од 04.06.2008. године и 26.08.2008. године, завршио 18.09.2008. године.

Према налазу и мишљењу вештака, имајући у виду уплате које је тужени извршио, тужени тужиоцу није исплатио износ од 43.641,07 евра.

Према становишту нижестепених судова, тужилац је уведен у посао када су на објекту завршени претходни грађевински и занатски радови јер је могао да почне са извођењем радове тек када други извођачи заврше. Тужилац је каснио са извођењем уговорених радова јер су претходни извођачи каснили са окончавањем својих радова, што није тужиочева кривица. Тужени није доказао да тужилац није извео радове у уговореном квантитету и квалитету због чега нема право на умањење уговорне цене.

Нижестепени судови су на основу правилне примене чланова 17, 124, 262. става 1. и 395. ЗОО обавезали туженог да исплати тужиоцу износ од 43.641,07 евра на име изведених, а неисплаћених радова на опремању ресторана. Тужилац је могао да почне

са извођењем радова тек када су завршени сви радови на ентеријеру који по природи ствари претходе радовима уградње опреме које је тужилац требао да изведе. Како је извођење претходних радова касило, ни тужилац није могао извести радове у уговореном року из чега следи да нема тужиочеве кривице за кашњење у извођењу уговорених радова. Истовремено, тужени није доказао да изведени радови одступају од уговореног квантитета и квалитета. Сходно наведеном, тужени нема право на умањење уговорене цене ни због кашњења са извођењем радова, ни због евентуалног одступања од обима уговорених радова.

Сходно наведеном, Врховни касациони суд је применом члана 405. става 1. ЗПП одлучио као у ставу првом изреке.

Применом члана 161. става 1. у вези чланова 149. и 150. ЗПП, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова ревизијског поступка јер није успео у том поступку.

**Председник већа - судија
др Драгиша Б. Слијепчевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић